

handle de ting. Problemet med Tjetjenien er jo, at der ikke er en forståelse. Knut Vollebæk har været derovre, der har været adskillige fra Vesten derovre, men det er jo ikke lykkedes.

Derfor er det på den baggrund latterligt at foreslå det, som hr. Skaarup gør. Det har udgangspunkt i noget tv, hr. Skaarup ser hver dag, og som Dansk Folkeparti udformer sin politik på baggrund af: Det skal sådan være lidt medieegnet, lidt populistisk.

Det kan vi ikke stemme for. Det er simpelt hen for useriøst, må jeg sige til hr. Peter Skaarup.

(Kort bemærkning).

Peter Skaarup (DF):

Jeg må sige, at jeg synes, det er useriøst, at man ikke prøver at hjælpe det på vej på en eller anden måde, når der er nogle mennesker her i Folketinget, der fremsætter nogle forslag, der går ud på at forsøge at løse situationen – jeg siger ikke, at man kan løse situationen, men jeg siger, at man kan forsøge – ud over hvad EU har gjort, ud over hvad OSCE har gjort. Vi skal da altså prøve at få løst situationen.

Danmark skal da ikke binde sig til, at fordi vi er medlem af EU, kan vi kun følge den parole, som ministerrådet angiver. Vi må da også have en selvstændig opfattelse, en selvstændig udenrigspolitik. Det er vel i virkeligheden også det, SF ønsker vi skal have.

Hermed sluttede forhandlingen.

Afstemning

Forslag til vedtagelse nr. V 42 af Henning Gjellerod (S), Jens Hald Madsen (V), Pia Christmas-Møller (KF), Ebbe Kalnæs (CD), Jørgen Estrup (RV) og Jann Sjursen (KRF) vedtoges med 80 stemmer (S, V, KF, SF, CD, RV, KRF, FRI og Frank Dahlggaard (UP)); 12 (DF og EL) stemte hverken for eller imod.

Følgende forslag var hermed bortfaldet:

Forslag til vedtagelse nr. V 41 af Søren Søndergaard (EL) og Holger K. Nielsen (SF).

Forslag til vedtagelse nr. V 43 af Peter Skaarup (DF).

Hermed sluttede forespørgslen.

Den næste sag på dagsordenen var:

4) Første behandling af lovforslag nr. L 164: Forslag til lov om oprettelse af Dansk Center for Holocaust- og Folkedrabsstudier.
Af udenrigsministeren (Niels Helveg Petersen).
(Fremsat 12/1 2000).

Lovforslaget sattes til forhandling.

Forhandling

Claus Larsen-Jensen (S):

Jeg tror, vi alle på nethinden har stående mange billeder af et af det 20. århundredes mest iøjnefaldende og modbydelige systematiske folkemord, nemlig masseudryddelsen af jøder, sigøjnere, udviklingshæmmede og andre i de nazistiske koncentrationslejre Auschwitz, Birkenau, Bergen-Belsen, Theresienstadt, og hvad de nu hedder. Har man besøgt en af disse dødslejre, vælter følelser og vrede op i én til en ordfattig-hed, men også til en eftertanke. Holocaust må ikke ske igen. De kommunistiske koncentrationslejre i det tidligere Sovjetunionen i øhavet Gulag er et andet eksempel.

Disse folkedrab har ifølge den svenske forfatter Sven Lindqvists bog »Udryd de sataner« dybe rødder i vesteuropæernes måde at tilegne sig verden på i de sidste 500 år. I kølvandet på de store opdagelsesrejser og kolonialiseringer er fulgt konsekvente nedslagtninger af andre kontinenters oprindelige befolkninger. Det er en ubehagelig del af vores nyere historie.

Folkemord i storskala er desværre ikke blot historie fra en fjern tid, hvor man var mere politisk primitiv i en mere primitiv verden. En million mennesker blev ved slutningen af det her århundrede slagtet af Pol Pots styre i Cambodja. Etniske udrensninger er i dagens verden et af de store problemer, både i Europa og globalt.

Mange af os troede vel, at det ikke kunne ske igen, i hvert fald ikke i Europa, og alligevel er det sket i Kroatien, i Bosnien-Hercegovina og senest i Kosovo ved tærsklen til det 21. århundrede.

I Rwanda udryddedes over en million tutsier gennem et af det daværende hutustyre systematisk tilrettelagt folkedrab. Jeg har en tydelig og stærk erindring om Udenrigsudvalgets besøg ved et af disse massenedslagningssteder i Rwanda, hvor resterne af skeletterne af de tusindvis af dræbte mennesker, ofrene, er efter-